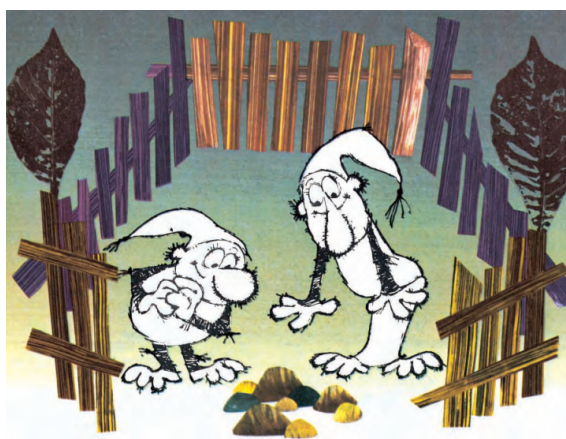

JAK KŘEMÍLEK A VOCHOMŮRKA ZASADILI SEMÍNKO

NA CO SE ZAMĚŘIT:

Dětem přečtete pohádku a rozšiřujte si s nimi přitom slovní a znakovou zásobu.

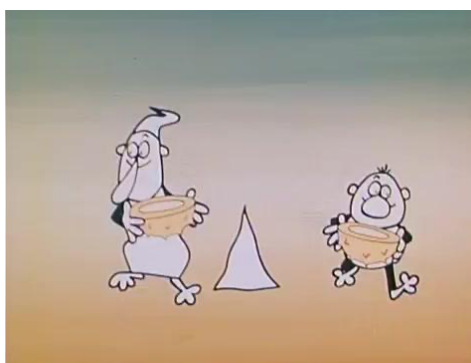
Křemílek a Vochomůrka stáli zamyšlení na zahrádce za pařezovou chaloupkou. [Sluníčko](#) se na ně chvíli dívalo z nebeského balkonu. Potom zaťukalo zlatým prstem Křemílkovi na rameno: „Copak je?“

„Ale chtěli jsme, aby nám na zahrádce vyrostla [kytka](#), ale nemáme [semínko](#),“ řekl Křemílek. [Sluníčko](#) ukázalo zlatým prstem. „Tamhle jedno [leží](#).“ [Leželo](#) tam [semínko](#) a tvářilo se jako děťátko, když [spí](#). „Radši se ho, Křemítku, zeptej, co je zač. Abychom si tu kdovíco nezasadili,“ povídá Vochomůrka.

„Copak jsi zač?“

„[Verbaskum](#),“ [špitlo](#) semínko.

A tak Křemílek s Vochomůrkou nezmoudřeli, protože [semínko](#) mluvilo po latinsky. Vochomůrka udělal patou důlek a Křemílek do něho to [semínko](#) zasadil. Navrch přiklopil svou špičatou [čepičku](#), aby se [semínku](#) líp klíčilo. Potom [semínko](#) zalívali kropicí konví a [zpívali](#) mu písničku: „Vstávej, [semínko](#), holala, bude z tebe fiala!“

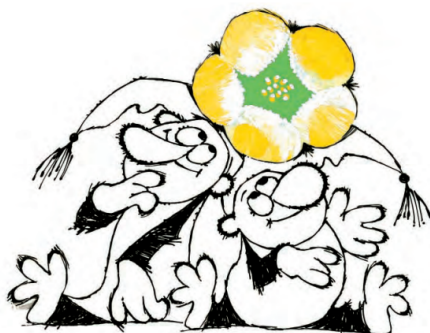
Když bylo holala do třetice, začal tam růst kopeček. „Už to bude!“ povídá Vochomůrka. A už to bylo. Kopeček se rozvalil, vykoulka **žížala** a křikla: „Aby vás kos sezob, i s tím vaším **semínkem**. Pořád mi dupete nad hlavou a vytopili jste mi vodou celý byt!“

Hodila po Vochomůrkovi **semínkem** a sjela zpátky do svého podzemního bydlení. Křemílek a Vochomůrka jen bezradně kroutili palcem. Nakonec Křemílek povídá: „Teď to uděláme obráceně. Já budu vrtat a ty sázet.“ Vyvrtal patou důlek, Vochomůrka do něho zasadil **semínko** a navrch přiklopil svou špičatou **čepičku**. A zas zalívali a zas tomu semínku **zpívali**: „Vstávej, **semínko**, holala, a bude z tebe fiala.“ Ale všechno to nebylo k ničemu. **Semínko** se pod zemí ani nehnuło. „Je to nějaký lenoch,“ povídá Křemílek. „Nějaký ospalec je to,“ zívá si Vochomůrka a v tu chvíli **usnul**.

Křemílek povídá: „Vstávej!“ A zívá si a **usnul** taky.

„Vy jste mi ale zahradníci,“ zasmálo se **sluníčko** na nebi a zamnulo si zlaté ruce. Potom silným sluncovým hlasem **zazpívalo**: „Vstávej, **semínko**, holala, a bude z tebe fiala.“ V tu chvíli se špičatá **čepička** zatřásla a vyklouzly zpod ní **zelené lístky**. **Sluníčko** jim podalo své zlaté ruce. „Tak pojdte, já vám pomůžu.“ A jak pomáhalo, rostla tam pořád větší **kytka**. **Sluníčko** si **kytku** prohlídlo od kořínků až po poupata a leklo se: „Propána, ty nejsi fiala?“ „Kdepak,“ řekla kytka, „já jsem divizna. Jenže jsem to těm dvěma kmotrům řekla po latinsku.“ A smála se, až z toho celá rozkvetla. „Kruciš,“ povídá **sluníčko** taky málem po latinsku, „to jsem to vyvedlo!“ A radši uteklo za **mrak**, protože v tu chvíli se Křemílek proloupl ze spaní a volá: „Ona to není fiala!“ Vochomůrka se tím křikem probudil taky a pomaloučku **kytku** obešel. Kvetla už na celou paseku a byla pěkná a voněla jako medová.

„Ico,“ povídá Vochomůrka. „Fiala to není a verbaskum jí říkat nebudu, protože od toho brní jazyk.“ Jenže Křemílek na to, že každá **kytka**, co roste, musí mít **jméno**. „Když musí, tak musí,“ mávl rukou Vochomůrka. „Tak jí budeme říkat třeba divizna.“ V tu chvíli vykoulko **sluníčko** za mrakem a vesele na ně zavolalo: „To jsem si oddychlo! To jsem si opravdu oddychlo.“

ZNAKY Z POHÁDKY (v aplikaci Znakujte s Tamtamem):

SLUNÍČKO

KYTKA, KVĚTINA

SEMENO (z webové stránky ruce.cz)

LEŽET

SPÁT

ČEPICE

ZPÍVAT

ŽÍŽALA

USNOUT

ZELENÝ

LÍSTEK, LIST (květina, strom)

MRAK

JMÉNO

Zdroj textu a obrázků: <http://msmichalkovice.cz/wp-content/uploads/2021/03/Jak-kremilek-a-vochomur-ka-zasadili-sem%C3%ADnko.pdf>

Další obrázky: <https://www.hellspy.cz/pohadky-z-mechu-a-kapradi-14-dil-jak-kremilek-a-vochomurka-zasadili-seminko-mp4/27256802>